

РЕШЕНИЕ

№ 505

гр. П., 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П. в публично заседание на двадесет и четвърти март
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-
ПАЛАЗОВА

при участието на секретаря Капка Сп. Станчева
като разгледа докладваното от МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-ПАЛАЗОВА
Гражданско дело № 20211720104800 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от ЗК “Лев Инс” АД срещу КР. Б. Г., с която се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 863,48 лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение в размер на сумата 843,48 лева и извършени ликвидационни разноски в размер на 20 лева по щета № 1301-1261-16-415496, въз основа на договор за застраховка “Каско на МПС”, обективиран в застрахователна полица № *****, за причинени на л. а. марка “Б.”, модел „330 ХД“ с рег. № *****, собственост на Х. Б. Х., щети от ПТП, настъпило на 31.10.2016 г. в 14:50 часа в гр. П. на кръстовището на ул. „С.“ и ул. “Й. Б.” по вина на КР. Б. Г., управлявал автомобил марка “И.” с рег. № *****, както и сумата от 262,98 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 18.12.2017 г. до 18.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното □ изплащане, за които суми е издадена заповед № *****/30.03.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 1523/2021 г. на П. районен съд.

В исковата молба се твърди, че на 31.10.2016 г. в 14:50 часа в гр. П. КР. Б. Г. е управлявал автомобил марка “И.”, рег. № ***** и при преминаване през кръстовището на ул. „С.“ и ул. “Й. Б.” неправомерно е отнел предимство и е настъпило ПТП, при което са причинени щети на л. а. марка “Б.”, модел „330 ХД“ с рег. № *****, собственост на Х. Б. Х.. Сочи се, че по отношение на л. а. марка “Б.”, модел „330 ХД“ с рег. № ***** между ищеца и Х. Б. Х. е сключен договор за застраховка “Каско на МПС”, обективиран в застрахователна полица № *****, със срок на валидност от 10.06.2016 г. до 09.06.2017 г. Навеждат се доводи, че по подадено уведомление за настъпилото застрахователно събитие е заведена щета № 1301-1261-16-415496, по която са извършени ликвидационни разноски в размер на 20 лева и на Х.

Б. Х. е било изплатено обезщетение в размер на 843,48 лева с платежно нареждане от 07.12.2016 г. Поддържа се, че за управлявания от КР. Б. Г. автомобил марка "И." с рег. № ***** не е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на настъпване на описаното ПТП, поради което ищецът счита, че е придобил правото на регрес срещу ответника за заплатените по щета № 1301-1261-16-415496 суми. Посочва, че с покана изх. № L-2566/11.08.2017 г., получена с обратна разписка на 12.08.2017 г., ответникът е бил уведомен за дължимата сума. По изложените съображения ищецът моли исковите му за главница и лихва за забава за периода от 18.12.2017 г. до 18.12.2020 г. да бъдат уважени. Претендира и сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът КР. Б. Г. не е подал отговор на исковата молба и не е взел становище по нея. С възражението по чл. 414 ГПК ответникът е заявил, че не дължи претендираните суми и е направил възражение за погасяването им по давност съгласно чл. 379 КЗ. В съдебно заседание ответникът моли да се отхвърли иска въз основа на представените от него доказателства във връзка с регистрирания му постоянен адрес. Оспорва направените допълнителни разходи по делото и лихвата, като твърди, че не е получил изпратената от ЗК „Лев Инс“ на 11.08.17 г. с обратна разписка на 12.08.17г., покана до ответника, с която претендират сумата 262.98лв. лихва за забава на адрес гр.П., ул.“Ю. Г.“ 36/124. Сочи, че няма как той да е подписал разписката, тъй като не живее на посочения адрес.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира от фактическа страна следното:

Видно от представения към исковата молба протокол за ПТП № *****/31.10.2016 г. на 31.10.2016 г. в 14:50 часа в гр. П. на кръстовището на ул. „С.“ и ул. „Й. Б.“, управлявайки автомобил марка "И." с рег. № *****, ответникът КР. Б. Г. по негова вина, е реализирал пътнотранспортно произшествие, при което увредил л. а. марка "Б.", модел „330 ХД“ с рег. № *****, собственост на Х. Б. Х., щети от ПТП.

Процесното произшествие се е състояло по време на действието на сключен между застрахователното дружество- ищец и собственика на увреденото моторно превозно средство Х. Б. Х. договор застраховка "КАСКО"- застрахователна полица № *****/09.06.2016 г., представена по делото заедно с общи условия към нея, със срок на действие 00:00 часа на 10.06.2016 г. до 24:00 часа на 09.06.2017 г. Със сметки от 08.09.2016 г. и 07.12.2016 г. са заплатани дължимите по договора за застраховка „Каско“ първа и втора вноска на застрахователната премия.

По делото е приложена и справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фонд, от която се установява, че към датата на настъпване на процесното ПТП- 31.10.2016 г., за моторно превозно средство с рег. № ***** има сключена активна застраховка „Гражданска отговорност“ при Застрахователна компания „О.“- клон България с начало на покритието от 16 часа 56 минути на 31.10.2016 г. и дата на прекратяване- 17.02.2017 г. Оттук се налага изводът, че към момента на настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие на 31.10.2016 г. в 14:50 часа управляваният от ответника автомобил не е имал активна застраховка "Гражданска отговорност", като по делото не се и твърди наличието на такава застраховка.

От представените писмени доказателства се установява още, че въз основа на подадено уведомление от 01.11.2016 г. за настъпило застрахователно събитие по полица № *****, в ЗК „Лев Инс“ АД е била образувана щета с № 1301-1261-16-415496, изготвени са били опис-заключение на уврежданията, експертиза по щета, сравнителна експертиза и доклад по щета, с която нанесените при процено

ПТП имуществени вреди са оценени на 1100,52 лева. С декларация-съгласие за удържане на вноски от застрахователна премия собственикът на увреденото МПС Х. Б. Х. е декларирал, че е съгласен дължимото му обезщетение да бъде намалено със сумата от 257,04 лева, представляваща дължими 3-та и 4-та вноски от застрахователната премия. За удържаните суми от 257,04 лева е издадена и квитанция от 07.12.2016 г., а с платежно нареждане от 07.12.2016 г. сумата от 843,48 лева, представляваща разлика между застрахователното обезщетение от 1100,52 лева и удържаната сума за застрахователна премия от 257,04 лева, е преведено по банков път по сметка на Х. Б. Х..

Като писмени доказателства по делото са приети още свидетелство за регистрация- част II на МПС с рег. № *****, свидетелство за управление на МПС на Х. Б. Х. и контролен талон към него, удостоверение за банкова сметка на Х. Б. Х..

До ответника КР. Б. Г. е била изпратена регресна покана за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 1100,52 лева, като не са налице данни ответникът да е заплатил претендираната сума в указания 10-дневен срок. Поканата е връчена лично на ответника на 12.08.2017 г., което е удостоверено с неговия подпис на приложена обратна разписка. Ответникът не е оспорил истинността на подписа си в срока по чл. 131, ал. 1, вр. чл. 193 ГПК, поради което съгласно чл. 133 ГПК е загубил възможността да направи това впоследствие и по силата на чл. 180 ГПК обратната разписка като частен документ, носещ подписа на ответника, съставлява доказателство, че именно той е удостоверил получаването на регресната покана. В тази връзка ирелевантно се явява обстоятелството, че ответникът е получил поканата на адрес, различен от неговия постоянен съгласно удостоверение за постоянен адрес.

По делото заедно с писмо с вх. № 3395/23.02.2022 г. на Началник сектор ПП, ОДМВР-П. е приложено и копие от административнонаказателната преписка, образувана във връзка с настъпилото на 31.10.2016 г. ПТП в гр. П., документирано с протокол за ПТП № *****/31.10.2016 г. и протокол за ПТП № *****/31.10.2016 г. По преписката срещу ответника е издаден АУАН и Наказателно постановление № 16-1158-002595 от 17.11.2016 г., с което на КР. Б. Г. е наложена глоба в размер на 150 лева за това, че на 31.10.2016 г. в 14:50 часа в гр. П. на ул. "Й. Б." като водач на товарен автомобил марка "И." с рег. № *****, в посока към ул. „Ю. Г.“ на равнозначни пътища на кръстовището на ул. „С.“ не е пропуснал приближаващия от дясната му страна л.а. марка "Б.", модел „330 ХД“, с рег. № *****, и е реализирал пътнотранспортно произшествие, като вследствие на удара е отскочил и се е ударил в спрелия лек автомобил с рег. № *****, с което виновно е нарушил чл. 48 ЗДвП.

В хода на производството по делото е изслушана и приета като неоспорена съдебноавтотехническа и оценителна експертиза, от заключението на която се установява следния най-вероятен от техническа гледна точка механизъм на процесното ПТП- ответникът, управлявайки товарен автомобил марка "И." с рег. № ***** се е движел по ул. "Й. Б.", като на неурегулираното кръстовище с ул. „С.“ не е пропуснал приближаващият от дясната му страна по ул. „С.“ л.а. марка "Б.", модел „330 ХД“, с рег. № *****. При сблъсък с предната част на управлявания от него товарен автомобил ответникът е ударил лекия автомобил марка "Б." в неговата лява част, като в резултат на произшествието са били увредени следните детайли- предна лява врата, лайсна, огледало без стъкло, калник преден ляв, страничен мигач, лайсна калник, PVC подкалник преден ляв, амортизатор преден ляв, подкалник преден ляв, тампон долен носач. Общата стойност на увредените детайли и части, както и труд по пазарни цени към датата на настъпване на произшествието възлиза на 1100.52 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Районен съд-П. е сезиран с обективно кумулативно съединени установителни иски, предявени по реда на чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК и с правна квалификация чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Приложено е ч.гр.д. № 1523/2021 г. по описа на ПРС, от което се установява, че по заявление на ЗК "Лев Инс" АД с вх. № *****/29.03.2021 г., е издадена заповед № *****/30.03.2021 г. срещу длъжника КР. Б. Г. за вземанията, предмет на предявените установителни иски. В срока по чл. 414 срещу заповедта е подадено възражение от длъжника и на основание чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК на заявителя са дадени указания за възможността да предяви установителни иски за съществуване на вземанията. Същите са предявени в срока по чл. 415 ГПК, за което са били представени доказателства пред заповедния съд, и са процесуално допустими.

В тежест на ищеца е да докаже следните предпоставки: 1. виновно и противоправно поведение на ответната страна, довело до настъпване на ПТП, както и че по това време е липсвала сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, управляван от ответника; 2. наличие на имуществени вреди, които са резултат от процесното ПТП, както и техен размер; 3. валидно сключен договор за имуществена застраховка между собственика на увредения автомобил и ищеца като застраховател; 2. настъпилото застрахователното събитие да е реализирано в рамките на действие на договора за имуществена застраховка; 3. плащане от застрахователя на собственика на увредения автомобил на застрахователно обезщетение, с което застрахователят е покрил причинените щети на лекия автомобил.

Ответникът следва да докаже, че е извършил плащане на претендираните от дружеството суми, както и настъпване на правоизключващи, правоунищожаващи или правопогасяващи факти.

В настоящия случай съдът счита, че по делото по безспорен и категоричен начин се установи наличието на горепосочените предпоставки. На първо място с представения застрахователен договор ищецът установи, че между него и собственика на пострадалото МПС е налице валидно сключен договор за застраховка в рамките на действие, на който настъпва застрахователното събитие. Безспорно се установява от представените писмени доказателства, че е налице плащане на застрахователя по реализирания застрахователен риск в рамките на сключения договор. В хода на производството по делото, от приетите писмени доказателства и неоспорената от страните автотехническа експертиза се установи механизмът на настъпилото ПТП, както и причинно – следствената връзка между същото и нанесените щети по автомобила.

Представеният протокол за ПТП е издаден от служебно лице, което в кръга на официалната му удостоверителна власт и е посочило участниците в ПТП, датата, мястото и начина на настъпването му. Съгласно трайната съдебна практика /Решение № 227 от 12.02.2014 г. по т. д. № 769/2012 г. на ВКС, I т. о., Решение № 15 от 25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I т. о и др. / протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. В случая протоколът е съставен след посещение на органите на МВР на място, което обвързва съда с удостоверения в документа механизъм на осъществяване на ПТП, който се потвърждава и от показанията на разпитания по делото свидетел. С оглед изложеното, от приетите по делото протокол за ПТП № *****/31.10.2016 г. и административнонаказателната преписка, образувана във връзка с настъпилото на 31.10.2016 г. ПТП в гр. П., документирано с протокол за ПТП № *****/31.10.2016 г. и протокол за ПТП № *****/31.10.2016 г., по която срещу ответника са издадени

АУАН и Наказателно постановление № 16-1158-002595 от 17.11.2016 г., съдът приема за установено, че вина за настъпване на процесното ПТП носи ответникът, който е нарушил правилото на чл. 48 ЗДвП, като на кръстовище на равнозначни пътища не е пропуснал пътното превозно средство, което се е приближавало от дясната му страна- л. а. марка "Б.", модел „330 ХД“ с рег. № *****.

Като съобрази трайната практика на ВКС в решение № 52/08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, 1-во т. о.; решение № 109/14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, т. о.; решение № 79/2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС, т. о. и решение № 165/24.09.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, т. о., настоящият състав счита, че при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. на КНФ. Размерът на реалната стойност на вредата следва да се определи по пазарни цени, тъй като обезщетението се дължи по действителна стойност на увреденото имущество. За такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество, т. е. по пазарната му стойност. Поради това съдът приема, че стойността на обезщетението възлиза на посочената от вещото лице сума от 1100.52 лв.

Тъй като застрахователят е възстановил вредите на увредения, има право да иска от причинителя им това, което е платил, както и ликвидационни разноски по сметата в размер на обичайния за този вид дейност, възлизащи на сумата 20 лв.

Не се спори, а и от събраните по делото доказателства се установява, че не е налице валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по договор, сключен между причинилия ПТП водач и ответника. В случая ищецът е насочил регресната претенция срещу деликвента именно поради обстоятелството, че не е налице сключена застраховка "Гражданска отговорност".

Правото на застрахователя да встъпи във всички права, които застрахованият има срещу третото лице е суброгационно право. Основанието на регресния - суброгационен иск не е в застрахователното правоотношение, а в юридическия факт на изплащане на застрахователно обезщетение на правоимащото лице, по силата на застраховката и установеното в закона право на регрес /така- решение № 266859 от 7.12.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 14283/2020 г./.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования - 843,48 лева и извършените ликвидационни разноски в размер на 20 лева.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за погасяване по давност на регресното вземане за застрахователно обезщетение, доколкото към момента на предявяване на претенцията с подаване на заявлението по чл. 410 ГПК на 29.03.2021 г. не е изтекла общата 5-годишна давност.

Застрахователят има право на законната лихва върху претендираната сума, като същият е поканил причинителя на вредата на 12.08.2017 г. да възстанови доброволно платеното обезщетение. Съобразявайки възражението на ответника, съдът намира за погасена с кратката тригодишна давност претенцията за законна лихва за част от процесния период- от 18.12.2017 г. до 28.03.2018 г., тъй като на 29.03.2021 г. е прекъсната давността за това вземане с предявяване на заявлението по чл. 410 ГПК. Поради това искът е доказан по своето основание за периода от 29.03.2018 г. до 18.12.2020 г. Изчислявайки размера на иска по реда на чл. 162 ГПК и ползвайки

публично достъпен калкулатор, като има предвид размера на главницата от 863,48 лева, съдът намира, че искът за обезщетение за забава в размер на законната лихва следва да бъде уважен за сумата от 238,92 лева. За разликата над тази сума до целия предявен размер от 262,98 лева и за периода от 18.12.2017 г. до 28.03.2018 г. искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право да му се заплатят направените разноски за исковото и заповедното производство съобразно уважената част на исковата претенция.

Ищцовото дружество е направило следните разноски в настоящото производство: 75 лева – държавна такса, 200 лева- депозит за вещо лице и 100 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено от съдасъгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, т. е. общо 375 лева, от които следва му се присъдят 366,99 лева съразмерно на уважената част от исковете.

В заповедното производство разноските са следните: 50 лева - юрисконсултско възнаграждение и 25 лева – държавна такса за предявените в настоящото производство искове, т. е. общо 75 лева, от които следва му се присъдят 73,40 лева съразмерно на уважената част от исковете.

Съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право да му се заплатят направените разноски съобразно отхвърлената част на исковата претенция. Ответникът е сторил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева в заповедното производство, от които следва да му се присъдят 6,41 лева съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Мотивиран от гореизложеното, П.т районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **КР. Б. Г.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Е. А.“, № 2, **ДЪЛЖИ на ЗК “Лев Инс” АД**, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С.Ш.“ № 67А, на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **863,48 лева** /осемстотин шестдесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение в размер на сумата 843,48 лева /осемстотин четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/ и извършени ликвидационни разноски в размер на 20 лева /двадесет лева/ по щета № 1301-1261-16-415496, въз основа на договор за застраховка "Каско на МПС", обективиран в застрахователна полица № *****, за причинени на л. а. марка "Б.", модел „330 ХД“ с рег. № *****, собственост на Х. Б. Х., щети от ПТП, настъпило на 31.10.2016 г. в 14:50 часа в гр. П. на кръстовището на ул. „С.“ и ул. “Й. Б.“ по вина на КР. Б. Г., управлявал автомобил марка "И." с рег. № *****, както и сумата от **238,92 лева** /двеста тридесет и осем лева и деветдесет и две стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 29.03.2018 г. до 18.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ☐ изплащане, за които суми е издадена заповед № *****/30.03.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 1523/2021 г. на П. районен съд.

ОТХВЪРЛЯ предявения по реда на чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК от

ЗК “Лев Инс” АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С.Ш.“ № 67А, **срещу КР. Б. Г.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Е. А.“ № 2 иск с правна квалификация 410, ал. 1, т. 1 КЗ, във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено, **че КР. Б. Г. ДЪЛЖИ на ЗК “Лев Инс” АД разликата над сумата от 238,92 лева** /двеста тридесет и осем лева и деветдесет и две стотинки/ **до целия предявен размер от 262,98 лева** /двеста шестдесет и два лева и деветдесет и осем стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 18.12.2017 г. до 29.03.2018 г., за която сума е издадена заповед № ***/30.03.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 1523/2021 г. на П. районен съд.

ОСЪЖДА КР. Б. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Е. А.“ № 2, **ДА ЗАПЛАТИ на ЗК “Лев Инс” АД**, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С.Ш.“ № 67А, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **366,99 лева** /триста шестдесет и шест лева и деветдесет и девет стотинки/- направени разноси в исковото производство, и сумата от **73,40 лева** /седемдесет и три лева и четиридесет стотинки/- разноси в заповедното производство.

ОСЪЖДА ЗК “Лев Инс” АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С.Ш.“ № 67А, **ДА ЗАПЛАТИ на КР. Б. Г.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Е. А.“ № 2, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 6,41 лева /шест лева и четиридесет и една стотинки/ - разноси в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЛЕД влизане на решението в сила, изисканото ч.гр.д. № 1523/2021 г. по описа на П. районен съд да бъде върнато на съответния състав, като към него се приложи и препис от влязлото в сила решение по настоящото дело.

Съдия при Районен съд – П.: _____